

handlet i art. 6 og 7, mens aggressiv handelspraksis er behandlet i art. 8 og 9.

Herudover er der i direktivets bilag I opregnet en række former for handelspraksis, der under alle omstændigheder vil blive betragtet som urimelige.

a) *Erhvervsmæssig diligenspligt*

Den erhvervsmæssige diligenspligt, jf. art. 2, litra h, er den standard, som den erhvervsdrivendes handling skal vurderes i forhold til. Denne standard er nærmere defineret som standarden for de særlige færdigheder og den omhu, som en erhvervsdrivende med rimelighed kan forventes at udvise over for forbrugerne, og som skal stå i et rimeligt forhold til hæderlig markedspraksis og/eller det generelle princip om god tro, inden for den erhvervsdrivendes virkefelt.

b) *Økonomisk betydning for gennemsnitsforbrugeren*

En urimelig handelspraksis skal for at være i strid med direktivet forvride den økonomiske adfærd hos gennemsnitsforbrugeren. Det er ikke defineret nærmere i direktivet, hvad der skal forstås ved en gennemsnitsforbruger, men det fremgår derimod af præambelens 18. betragtning, at der herved skal forstås en under hensyntagen til sociale, kulturelle og sproglige forhold almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger i overensstemmelse med EF-domstolens praksis.

Denne norm er dog fleksibel, idet art. 5, stk. 2, udtrykkeligt nævner, at man ved den konkrete afgrænsning af gennemsnitsforbrugeren skal tage i betragtning, hvem der bliver genstand for reklamen. Hvis en handelspraksis er rettet mod en særlig gruppe af forbrugere, er målestokken et gennemsnitligt medlem af denne gruppe.

Hvis en erhvervsdrivende med rimelighed kan forventes at forudse, at en handelspraksis vil forvride den økonomiske adfærd væsentligt hos en klart identificerbar gruppe af forbrugere, som er særligt sårbare over for denne praksis eller det omhandlede produkt på grund af deres mentale eller fysiske handicap, alder eller godtroenhed, skal gennemsnitsforbrugeren måles med udgangspunkt i et gennemsnitligt medlem af denne gruppe, jf. art. 5, stk. 3. Bestemmelsen fremhæver udtrykkeligt, at overdrevne udtalelser eller udtalelser, der ikke er beregnet til at blive opfattet bogstaveligt, ikke forbydes.

Handelspraksisen skal væsentligt forvride eller kunne forventes væsentligt at forvride gennemsnitsforbrugeren økonomiske adfærd. Herved forstås, jf. definitionen i art. 2, litra e, at anvendelsen af den pågældende handelspraksis mærkbart indskrænker for-

brugeren evne til at træffe en informeret beslutning, hvorved forbrugeren træffer en transaktionsbeslutning, som vedkommende ellers ikke ville have truffet.

Vildledende handelspraksis

Bestemmelserne om vildledende handelspraksis er opdelt i en bestemmelse om vildledende handlinger i art. 6 og vildledende udeladelser i art. 7.

Ifølge art. 6, stk. 1, betragtes en handelspraksis som vildledende, hvis den indeholder urigtige oplysninger og dermed er usandfærdig. En handelspraksis er endvidere vildledende, hvis den generelle fremstillingsform vildleder eller kan forventes at vildlede en gennemsnitsforbruger, selvom oplysningerne er faktuelte korrekte med hensyn til et eller flere af de elementer, der opregnes i art. 6, stk. 1, eksempelvis produktets eksistens eller art, produktets væsentligste egenskaber, omfanget af den erhvervsdrivendes forpligtelser, prisen, behov for eftersyn mv., samt forhold, der vedrører den erhvervsdrivendes eller dennes agents egenskaber og rettigheder og forbrugeren rettigheder. Det er herudover også et krav, at vildledningen foranlediger eller kan forventes at foranledige, at forbrugeren træffer en transaktionsbeslutning, som vedkommende ellers ikke ville have truffet.

Art. 6, stk. 2, litra a, bestemmer, at en handelspraksis også er vildledende, hvis den ud fra sin faktuelle sammenhæng foranlediger gennemsnitsforbrugeren eller kan forventes at foranledige denne til at træffe en transaktionsbeslutning, som vedkommende ellers ikke ville have truffet, fordi der ved markedsføringen sker forveksling med et andet produkt, varemærke, handelsbetegnelse eller andre kendetegn, der tilhører en konkurrent.

Tilsvarende foreligger der en vildledende handelspraksis, hvis en erhvervsdrivende ikke overholder bestemmelser i adfærdskodekser, som vedkommende har forpligtet sig til at overholde, når der foreligger et fast tilsagn, som kan verificeres, og når den erhvervsdrivende i praksis angiver, at vedkommende er bundet af kodeksen.

Art. 7 omhandler vildledende udeladelser. Herved forstås, jf. art. 7, stk. 1, en handelspraksis, hvor der udelades væsentlige oplysninger, som gennemsnitsforbrugeren har brug for i den pågældende situation for at træffe en informeret transaktionsbeslutning, og derved foranlediger eller kan forventes at foranledige, at gennemsnitsforbrugeren træffer en transaktionsbeslutning, som vedkommende ellers ikke ville have truffet. Der skal ved denne vurdering endvidere tages hensyn til alle elementer, forhold og begrænsninger ved kommunikationsmediet.